

Det går strykende

Vamp har dyrket fram et mykt og stilrent uttrykk. Blir det for vakkert i lengden?

FREDRIK WANDRUP

Tirsdag 24.10.2006, 05:40

oppdatert 11:29

CD: På sin forrige plate, «Siste stikk», var Haugesund-gruppa Vamp i studio sammen med Kringkastingsorkestret. Nå kommer liveversjonen - spilt inn på Rockefeller i Oslo våren 2005.

Vamp har på et vis skapt sin egen sjanger, i grenselandet mellom norsk visetradisjon, keltiske harmonier og rock. Ikke minst med sine tekster, dels skrevet spesielt for gruppa av den store poeten Kolbein Falkeid, har Vamp vist at meningsfull lyrikk kan tilpasses et musikalsk format.

Inntrengende

Fra starten er denne plata stillferdig og hviskende. Sangene drømmes fram med inntrengende glød. Kringkastingsorkestret bidrar med arrangementer så utstuderte at de står i fare for å gi sangene et litt for svulmende preg.

Først på tredje låt, «**Månemannen**», tar albumet av. Låta er preget av en røffhet som kler Vamp og får en til å spørre seg om gruppa bør slippe seg mer løs og dyrke den vokale råskapen som også preger en låt som f.eks. «**Tilståelse**». Der fungerer kontrasten mellom det rock-røffe og det symfonisk virvlende best. Det samme skjer til en viss grad i låta «**Svin på skogen**».

For snilt

På litt for mange sanger bidrar det smukke samarbeidet mellom band og orkester som et element som klinger vakkert, men demper uttrykket på en litt for snill måte. Denne plata oppsummerer Vamps karriere hittil - og responsen på Rockefeller har åpenbart vært upåklagelig.

Men hvor går gruppa videre? Potensialet er stort.

Vil man fortsette å gi musikken orkestrale vinger, eller vil man strippe ned og skape et tettere, mer energisk og glohett uttrykk. «**Tir n'a Noir**», som avslutter plata, er en noe nær perfekt sang og avslutter selvsagt denne konserten, en begivenhet som herved er tilpasset julegaveformatet.

CDFAKTA

«I full symfoni - med Kringkastingsorkestret»

Artist: Vamp

Plateselskap:

